

Dagsordenens enkelte punkter.

I. Generaldirektørens beretning.

Som emne for sin beretning til arbejds-konferencen havde generaldirektøren valgt spørgsmålet: Ungdommen og arbejdet¹⁾. Der gøres her rede for den stærke tilvækst af unge blandt de fleste landes befolkninger. Der redegøres for bestemmelser til værn for erhvervsmæssigt beskæftigede børn og unge, de unges adgang til valg af beskæftigelse, erhvervsvejledning og faglig uddannelse. Ligeledes behandles de unge arbejderes behov for tilfredshed ved arbejdet og fritidsbeskæftigelse. Endvidere drøftes ungdomskriminaliteten og den indsats, samfundet og organisationerne kan gøre for at skaffe ungdommen afløb for energi og virketrang på anden måde end ved kriminalitet, samfundsfjendtlig bandeoptræden o. lign.

Under konferencens drøftelse af generaldirektørens beretning havde omkring 180 talere ordet. Herunder omtales dels spørgsmål i umiddelbar tilknytning til generaldirektørens beretning, dels arbejdsorganisationens virksomhed i det hele.

En række talere kom ind på faglig uddannelse og erhvervsvalg. Den svenske regeringsrepræsentant *Bertil Olsson* fremhævede, at det gælder om at forudse, i hvilke erhverv der er brug for tilgang af arbejdskraft i de kommende år, og at orientere den faglige uddannelse af ungdommen imod disse erhverv, dog med bibeholdelse af størst mulig frihed i valget af beskæftigelse. Den norske regeringsrepræsentant *Øksnes* nævnte mangelen på egnede lærere som en omstændighed, der vanskeliggjorde en effektiv faglig uddannelse. (Indlægget fra den danske regeringsdelegation er nærmere omtalt nedenfor sp. 20-24).

De ældre konventioner vedrørende beskyttelse af unge arbejdere omtales bl. a.

af den svenske arbejdsgiverrepræsentant *Bergenström*, som fandt, at den lavalder, der heri var fastsat for adgangen til forskellige beskæftigelser, ofte var fastsat ret vilkårligt, og at disse konventioner derfor kunne trænge til en revision.

Adskillige talere kom ind på spørgsmål om ungdommens tilpasningsvanskeligheder i det moderne samfund. Den mexikanske regeringsrepræsentant fru *Salmorán de Tamayo* mente, at disse vanskeligheder stod i forbindelse med manglende uddannelse. Den new-zealandske bolig- og marineminister *Fox* nævnte, at ungdommen burde have følelsen af at tilhøre et samfund og deltage i dets anliggender, for at der kunne tilvejebringes et godt forhold mellem samfundet og ungdommen. Den hollandske social- og sundhedsminister *van Rooy* nævnte, at den ældre generation ved et godt eksempel måtte anskueliggøre for ungdommen, at den på sin side måtte gøre en indsats for at skabe et bedre samfund. Den amerikanske arbejderrepræsentant *Faupl* sagde, at mange unge arbejdere var tilbøjelige til at tage eksistensen af fagforeninger for noget givet og derfor var for uinteresserede i fagbevægelsen, men at det i den anledning gjaldt om at udvide og forbedre arbejderoplysningen.

Under debatten fremsattes en del forslag om, hvordan ILO kunne gøre en indsats til fordel for ungdommen. Den sovjetiske arbejderrepræsentant *Solovyov* ønskede vedtaget en international konvention eller henstilling om unge arbejderes forhold, omfattende kortere arbejdstid, længere ferie med løn og samme lønsatser som for voksne arbejdere. Den schweiziske forbundsråd *Chaudet* ønskede en udveksling af oplysninger og erfaringer vedrørende de unges problemer i den moderne verden og fandt, at man,

1) Beretningen foreligger i oversættelse til norsk med titlen: Ungdom og arbeid, Oslo 1960. Eksemplarer kan fås ved henvendelse til arbejds- og socialministeriernes internationale afdeling.

2 Udvalgenes betænkninger m. m.